

Šemot 13,17 – 17,16

B''H

Rišon/Kohen 13,17-14,8 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 13)

Vajehi bešalah Par'o et-ha'am velo-naham Elohim dereh eret Plištim ki karov hu ki amar Elohim pen-jinahem ha'am bir'otam milhama vešavu Micrajma.

17 Kad faraon dopusti da narod ode, B-g ih ne povede prema zemlji filistejskoj, iako je onuda bijaše najbliže. B-g, naime, reče: »Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje.« 18 Stoga B-g povede narod zaobilaznim putem, kroz pustinju prema Crvenome moru. Izraelci napustiše zemlju egipatsku naoružani od glave do pete. 19 Moše ponese sa sobom Josipove kosti. Jer Josip bijaše zakleo Izraelce riječima: »B-g će se zacijelo za vas zauzeti. Tada i moje kosti odavde ponesite sa sobom!« 20 Krenuvši iz Sukota, utabore se u Etamu, na kraju pustinje. 21 VJEČNI iđaše pred njima, danju u stupu od oblaka da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako mogahu putovati i danju i noću. 22 I nije ispred naroda nestajalo stupa od oblaka danju ni stupa od ognja noću.

(poglavlje 14)

1 VJEČNI reče Mošeu: 2 »Reci Izraelcima da se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se nasuprot ovome mjestu, uz more. 3 Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem tamo-amu; pustinja ih zatvorila.' 4 Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja VJEČNI.« Izraelci tako učine. 5 Kad egipatskom kralju kazaše da je narod pobjegao, faraon i njegovi dvorani predomisle se o narodu. »Što ovo učinismo!« - rekoše. »Pustismo Izraelce i više nam neće služiti.« 6 Zato opremi faraon kola svoja i povede svoju vojsku. 7 Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše. 8 VJEČNI otvrdnu srce faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute pesnice.

Šeni/Levi 14,9-14 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vajirdefu Micrajim aharehem vajasigu otam honim al-hajam kol-sus rehev Par'o ufarašav vehejlo al-Pi haHirot lifnej ba'al cfon.

9 Egipćani, dakle, pođu za njima u potjeru. I dok su Izraelci taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota nasuprot Baal-Sefonu, stignu ih svi faraonovi konji pod kolima, njegovi konjanici i njegovi ratnici. 10 Kako se faraon približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci VJEČNOM: 11 »Zar nije bilo grobova u Egiptu«, reknu Mošeu, »pa si nas izveo da pomremo u pustinji? Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta! 12 Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njihov služiti nego u pustinji poginuti.« 13 »Ne bojte se!« - reče Moše narodu. »Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam

VJEČNI učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. 14 VJEČNI će se boriti za vas. Budite mirni!«

Šliši 14,15-25 -- Treći Pozvanik

Vajomer HAŠEM el-Mošé ma-tic'ak elaj daber el-benej-Jisra'el vejisa'u.

15 »Zašto zapomažete prema meni?« - reče VJEČNI Mošeu. »Reci Izraelcima da krenu na put. 16 A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu. 17 Ja ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja ću se onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima i konjanicima. 18 Neka znaju Egipćani da sam ja VJEČNI kad se proslavim nad faraonom, njegovim kolima i njegovim konjanicima.« 19 Anđeo Božji, koji je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne se ispred njih i stade im za leđa. 20 Smjesti se između vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman, a ovima rasvjetljivaše noć, tako te ne mogoše jedni drugima prići cijele noći. 21 Moše je držao ruku ispruženu nad morem dok je VJEČNI svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile, 22 Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo. 23 Egipćani: svi faraonovi konji, kola i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru. 24 Za jutarnje straže pogleda VJEČNI iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u njoj stvori zbrku. 25 Zakoči točkove njihovih kola da su se jedva naprijed micali. »Bježimo od Izraelaca!« - poviču Egipćani, »jer VJEČNI se za njih bori protiv Egipćana!«

Revi'i 14,26-15,26 -- Četvrti Pozvanik

Vajomer HAŠEM el-Mošé nete et-jadha al-hajam vajašuvu hamajim al-Micrajim al-rihbo ve'al-parašav.

Tada će VJEČNI Mošeu: 26 »Pruži ruku nad more da se vode vrate na Egipćane, na njihova kola i konjanike.« 27 Moše pruži ruku nad more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani, bježeći, jurili prema moru, VJEČNI ih strmoglavi usred voda. 28 Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu vojsku faraonovu koja bijaše pošla u potjeru za Izraelcima - u more. I ne ostade od njih ni jedan jedini. 29 A Izraelci išli suhim posred mora, vode im stale kao zid zdesna i slijeva. 30 Tako VJEČNI u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu. 31 Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju VJEČNI pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja VJEČNI i povjerova VJEČNOM i njegovu sluzi Mošeu.

(poglavlje 15)

1 Tada Moše s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu VJEČNOM u slavu: "U čast VJEČNOM zapjevat ću, jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao. 2 Moja je snaga, moja pjesma - VJEČNI jer je mojim postao izbaviteljem. On je B-g moj, njega ja ću slaviti, on je B-g oca moga, njega ću veličati. 3 VJEČNI je ratnik hrabar, VJEČNI je ime njegovo. 4 Kola faraonova i vojsku mu u more

baci; cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta. 5 Valovi ih prekriše; poput kamena u morske potonuše dubine. 6 Desnica tvoja, VJEČNI, snagom se prodiči; desnica tvoja, VJEČNI, raskomada dušmana. 7 Veličanstvom svojim obaraš ti protivnike; puštaš svoj gnjev i on ih k'o slamu proždire. 8 Od daha iz tvojih nosnica vode narastoše, valovi se u bedem uzdigoše, u srcu mora dubine se stvrduše. 9 Mislio je neprijatelj: 'Gonit ću ih, stići, plijen ću podijelit', duša će moja sita ga biti; trgnut ću mač, uništiti ih rukom svojom.' 10 A ti dahom svojim dahnu, more se nad njima sklopi; k'o olovo potonuše silnoj vodi u bezdane. 11 Tko je kao ti, VJEČNI među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u djelima strašan, divan u čudima? 12 Desnicu si pružio i zemlja ih proguta! 13 Milošću svojom vodio si ovaj narod, tobom otkupljen, k svetom tvom Stanu snagom si ga svojom upravio. 14 Kada to čuše, prodrhtaše narodi; Filistejce muke spopadoše. 15 Užas je srvaio edomske glavare, trepet je obuzeo moapske knezove i tresu se svi koji žive u Kanaanu. 16 Strah i prepast na njih se obaraju; snaga tvoje ruke skamenila ih je dok narod tvoj, VJEČNI, ne prođe, dok ne prođe narod tvoj koji si otkupio. 17 Dovest ćeš ih i posaditi na gori svoje baštine, na mjestu koje ti, VJEČNI, svojim učini Boravištem, Svetištem, o VJEČNI, tvojom rukom sazidanim. 18 Vazda i dovijeka VJEČNI će kraljevati." 19 Kad su faraonovi konji, njegova kola i konjanici sašli u more, VJEČNI je na njih povratio morske vode pošto su Izraelci prošli posred mora po suhu. 20 Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i plešući. 21 Mirjam je začinjala pjesmu: "Zapjevajte VJEČNOM jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao." 22 Pokrene Moše Izraelce od Crvenog mora i pođu na put kroz pustinju Šur. Tri su dana putovali pustinjom, a vode nisu našli. 23 Dođu k Mari, ali nisu mogli piti vode kod Mare jer je bila gorka. Stoga se i zove Mara. 24 Narod je mrmljao na Mošea i govorio: "Što ćemo piti?" 25 A on zazva VJEČNOG. VJEČNI mu pokaže neko drvo. Baci on to drvo u vodu i voda postane slatka. Tu im VJEČNI postavi zakon i pravo i tu ih stavi u kušnju. 26 Zatim reče: "Budeš li zdušno slušao glas VJEČNOG, B-ga svoga, vršeci što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati. Jer ja sam VJEČNI koji dajem zdravlje."

Hamiši 15,27-16,10 -- Peti Pozvanik

Vajavo'u Ejlima vešam štejm-esre ejnot majim vešiv'im tmarim vajahanu-šam al-hamajim.

27 Zatim stignu u Elim, gdje je bilo dvanaest izvora i sedamdeset palma. Tu se, uz vodu, utabore. (poglavlje 16)

1 Potom krenu iz Elima, i sva izraelska zajednica dođe u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca nakon odlaska iz zemlje egipatske. 2 U pustinji sva izraelska zajednica počne mrmljati protiv Mošea i Arona. 3 "Oh, da smo pomrli od ruke VJEČNOG u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!" - rekoše im. "Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo gladom pomorite!" 4 Tada reče VJEČNI Mošeu: "Učinit ću da vam daždi kruh s neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati moga zakona ili neće. 5 A šestoga dana, kad sprema što su nakupili, bit će

dva puta onoliko koliko su skupljali za svaki dan." 6 Onda Moše i Aron progovore svim Izraelcima: "Večeras ćete poznati da vas je VJEČNI izveo iz zemlje egipatske, 7 a ujutro ćete vidjeti svojim očima VJEČNOGU slavu, jer vas je čuo VJEČNI kako ste protiv njega mrmljali. Što smo mi da protiv nas mrmljate? 8 Večeras će vam VJEČNI dati mesa da jedete", nastavi Moše, "a ujutro kruha do mile volje, jer je VJEČNI čuo vaše mrmljanje protiv njega. Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv nas nego protiv VJEČNI." 9 Poslije toga rekne Moše Aronu: "Reci svoj izraelskoj zajednici: 'Skupite se pred VJEČNOG, jer je čuo vaše mrmljanje!'" 10 I dok je Aron svoj izraelskoj zajednici govorio, oni se okrenu prema pustinji, i gle! u oblaku pojavi se slava VJEČNOG.

Šiši 16,11-36 -- Šesti Pozvanik

Vajedaber HAŠEM el-Mošé lemor.

11 Onda se VJEČNI oglasi Mošeu i reče mu: 12 "Čuo sam mrmljanje Izraelaca. Ovako im reci: 'Večeras ćete jesti meso, a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete poznati da sam ja VJEČNI, B-g vaš.'" 13 I doista! Navečer se pojave prepelice i prekriju tabor. A ujutro obilna rosa sve orosila oko tabora. 14 Kad se prevlaka rose digla, površinom pustinje ležao tanak sloj, nešto poput pahuljica, kao da se slana uhvatila po zemlji. 15 Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan drugoga: "Što je to?" Jer nisu znali što je. Onda im Moše reče: "To je kruh koji vam je VJEČNI pribavio za hranu. 16 A ovo je zapovijed koju je VJEČNI izdao: 'Nakupite koliko kome treba za jelo - jedan gomer po osobi, svatko prema broju članova koji su mu u šatoru.'" 17 Izraelci tako uradiše. Neki nakupe više, neki manje. 18 Kad su izmjerili na gomer, pokaza se da nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje: svatko je nakupio koliko mu je trebalo za jelo. 19 "Neka nitko ne ostavlja ništa za ujutro!" - rekne im Moše. 20 Ali oni nisu poslušali Mošea; neki ostave i za sutra. A to im se ucrva i usmrđje. Moše se na njih razljuti. 21 Tako su skupljali svako jutro koliko je kome trebalo za jelo. I kad bi sunce ogrijalo, mǎna bi se rastopila. 22 Onda šestoga dana nakupiše dvostruku količinu hrane - po dva gomera na svakoga. Kad su starješine zajednice došle da izvijeste Mošea, 23 on im reče: "Ovo je zapovijed VJEČNOG: Sutra je dan potpunog odmora, subota VJEČNOM posvećena. Ispecite što želite peći; skuhaite što želite kuhati. Sve što vam preteče ostavite za sutra." 24 Ostave to oni za sutra, kako je Moše naredio, i niti se usmrđjelo niti su se crvi pojavili. 25 "Jedite to danas", reče im Moše, "jer je ovaj dan subota u čast VJEČNOG; danas nećete naći mǎne na polju. 26 Šest je dana skupljajte, a sedmoga, u subotu, neće je biti." 27 Bijaše nekih koji su i sedmoga dana išli da je nakupe, ali ništa ne nađoše. 28 Zato VJEČNI reče Mošeu: "Dokle ćete odbijati da se pokorite mojim zapovijedima i mojim zakonima? 29 Pogledajte! Zato što vam je VJEČNI dao subotu, daje vam hrane šestoga dana za dva dana. Neka svatko stoji gdje jest; neka nitko u sedmi dan ne izlazi iz svoga stana." 30 Tako se sedmoga dana narod odmarao. 31 Dom je Izraelov tu hranu prozvao mǎnom. Bijaše kao zrno korijandra; bijela, a imala je ukus medenog kolačića. 32 Onda rekne Moše: "Ovo je zapovijed koju je izdao VJEČNI: Napunite tim jedan gomer i čuvajte ga za svoje potomke da vide hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izbavio iz zemlje egipatske." 33 I naredi Moše Aronu: "Uzmi jednu posudu; stavi u nju cio gomer mane, a onda je položi pred VJEČNOG da se sačuva za vaše potomke." 34 Kako je VJEČNI naredio Mošeu, Aron je stavi pred Svjedočanstvo na čuvanje. 35 Izraelci su se hranili manom četrdeset godina, sve dok nisu

došli u naseljenu zemlju: jeli su manu do dolaska na granicu zemlje kanaanske. 36 Gomer je deseti dio efe.

Švi'i 17,1-16 -- Sedmi Pozvanik

(poglavlje 13)

Vajis'u kol-adat bnej-Jisra'el mimidbar-Sin lemas'ejhem al-pi HAŠEM vajahanu biRefidim ve'ejn majim lištot ha'am.

1 Sva izraelska zajednica po zapovijedi VJEČNOG krene dalje iz pustinje Sina. Utabore se kod Refidima. Tu nije bilo vode da narod pije. 2 Zato narod zapodjene prepirku s Mošem. Vikali su: "Daj nam vode da pijemo!" A Moše im odgovori: "Zašto se sa mnom prepirete? Zašto kušate VJEČNOG?" 3 Ali je narod žedao za vodom, pa je mrmljao na Mošea i govorio: "Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žedom pomoriš, nas, našu djecu i našu stoku?" 4 "Što ću s ovim narodom!" - zazivao je Moše VJEČNOG. "Još malo pa će me kamenovati." 5 "Istupi pred narod!" - rekne VJEČNI Mošeu. "Uzmi sa sobom nekoliko izraelskih starješina; uzmi u ruku štap kojim si udario Rijeku i pođi. 6 A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na Horebu. Udari po pećini: iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije." Moše učini tako naočigled izraelskih starješina. 7 Mjesto prozovu Masa i Meriba, zbog toga što su se Izraelci prepirali i kušali VJEČNOG govoreći: "Je li VJEČNI među nama ili nije?" 8 Uto dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima. 9 A Moše reče Jošui: "Odaberi momčad pa pođi i zapodjeni borbu s Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda, sa štapom B-žjim u ruci." 10 Jošua učini kako mu je Moše rekao te zađe u borbu s Amalečanima, a Moše, Aron i Hur uzadoše na vrh brda. 11 I dok bi Moše držao ruke uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi Amalečani. 12 Ali Mošeu ruke napokon klonu. Zato uzeše kamen, staviše ga pod nj i on sjede, dok mu Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane, držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska. 13 I Jošua oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod. 14 Onda VJEČNI reče Mošeu: "Zapiši ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u uši Jošui da ću ja spomen na Amalečane sasvim izbrisati pod nebom!" 15 Podiže zatim Moše žrtvenik i nazva ga: VJEČNI mi je stijeg! 16 "Jer", reče, " stijeg VJEČNOG u ruku! VJEČNOG je boj protiv Amalečana od naraštaja do naraštaja!"

Maftir 17,14-16

Vajomer HAŠEM el-Mošē ketov zot zikaron basefer vesim be'oznej Jehošua ki-mahoh emcheh et-zeher Amalek mitahat hašamajim.

14 Onda VJEČNI reče Mošeu: "Zapiši ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u uši Jošui da ću ja spomen na Amalečane sasvim izbrisati pod nebom!" 15 Podiže zatim Moše žrtvenik i nazva ga: VJEČNI mi je stijeg! 16 "Jer", reče, " stijeg VJEČNOG u ruku! VJEČNOG je boj protiv Amalečana od naraštaja do naraštaja!"

Haftara - Bešalah

Suci 4,4 - 5,31 (Sefardi 5,1 - 5,31)

(poglavlje 4)

UDvora iša nevi'a ešet Lapidot hi šofta et-Jisra'el ba'et hahi.

4 U to vrijeme Izraelu je sudila proročica Debora, žena Lapidotova. 5 Živjela je pod Deborinom palmom između Rame i Betela u Efrajimovoj gori i k njoj su dolazili Izraelci da presuđuje u njihovim sporovima. 6 Ona dozva Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša i reče mu: "Evo što ti VJEČNI, B-g Izraelov, zapovijeda: 'Idi, kreni na goru Tabor i uzmi sa sobom deset tisuća ljudi između Naftalijevih i Zebulunovih sinova. 7 Ja ću k tebi na Kišonski potok privući Siseru, vojskovođu Jabinove vojske, s njegovim bojnim kolima i svim ratnicima te ću ga predati u tvoje ruke.'" 8 Barak joj odgovori: "Ako ti pođeš sa mnom, ići ću; ako li ne pođeš sa mnom, ne idem." 9 "Idem s tobom", reče mu ona, "ali na putu kojim ćeš poći slava neće tebi pripasti jer će VJEČNI ženi predati u ruke Siseru." Tada Debora ustane i pođe s Barakom u Kedeš. 10 Onamo je Barak pozvao Zebuluna i Naftalija. Deset tisuća ljudi pođe za njim, a išla je s njim i Debora. 11 Heber Kenijac bijaše se odvojio od Kajina, jednoga od sinova Hababa, tasta Mošeovog; razapeo je svoj šator kod Hrasta u Saananimu, nedaleko od Kedeša. 12 Javiše Siseri da je Barak, sin Abinoamov, izašao na goru Tabor. 13 Nato Sisera sabra sva svoja kola, devet stotina željeznih kola, i sve ljude koje je doveo od Harošeta Poganskog do Kišonskog potoka. 14 Debora reče Baraku: "Ustani, evo dana kada će VJEČNI predati Siseru u tvoje ruke! Sam VJEČNI ide pred tobom!" I Barak siđe s gore Tabora sa deset tisuća ljudi za sobom. 15 VJEČNI zastraši Siseru, sva njegova kola i čitavu njegovu vojsku, koja naže u bijeg pred mačem Barakovim. Sisera siđe sa svojih kola i pobježe pješice. 16 Barak je gonio kola i vojsku sve do Harošeta Poganskog. Sva je Siserina vojska pala od oštrog mača i nijedan čovjek nije umakao. 17 Sisera je dotle bježao pješice prema šatoru Jaele, žene Hebera Kenijca, jer između Jabina, kralja hasorskog, i kuće Hebera Kenijca bijaše mir. 18 Jaela iziđe Siseri u susret i reče mu: "Zaustavi se, gospodar, svrati se k meni. Ne boj se ničega!" On svrati k njoj pod šator, a ona ga pokri pokrivačem. 19 On joj reče: "Daj mi malo vode jer sam žedan." Ona otvori mijeh s mlijekom, napoji ga i opet ga pokri. 20 "Stani na ulazu u šator", reče joj on, "pa ako tko naiđe i zapita te: 'Ima li tu koga?' ti odgovori: 'Nema!'" 21 A Jaela, žena Heberova, uze šatorski klin i čekić u ruke, tiho mu se približi i zabi mu klin kroza sljepoočice tako da se zario u zemlju. On od iscrpljenosti bijaše tvrdo zaspao i tako umrije. 22 I gle, dođe Barak progoneći Siseru. Jaela iziđe preda nj i reče mu: "Dođi da ti pokažem čovjeka koga tražiš." On uđe k njoj, i gle - Sisera ležaše mrtav, s klinom u sljepoočici. 23 Tako je B-g u onaj dan ponizio Jabina, kralja kanaanskog, pred Izraelcima. 24 Ruka Izraelaca postajala je sve teža Jabinu, kralju kanaanskom, dok ga nije napokon zatra.

(poglavlje 5)

1 Toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov, zapjevaše ovu pjesmu:

2 Ratoborno rasuše kose borci izraelski i dragovoljno krenu narod:

blagoslivljajte VJEČNOG! 3 Čujte, o kraljevi! Poslušajte, knezovi!

VJEČNOG ja pjesmu pjevam, VJEČNOG, Boga Izraelova, ja slavim.

4 Sa Seira kad si silazio, VJEČNI, pobjednički kad si kročio iz polja edomskih,

sva se zemlja tresla, lila se nebesa, oblaci curkom daždjeli.
5 Brda se tresla pred tobom, o VJEČNI, VJEČNI, B-že Izraelov!
6 U dane Šamgara, sina Anatova, u dane Jale opustješe putovi;
i oni koji su putovali, obilažahu naokolo. 7 Pusta bijahu sela izraelska
dok ne ustadoh ja, Debora, dok ne ustadoh kao majka Izraelu.
8 Tuđe bogove sebi izabraše, i zato im rat stade pred vrata.
Za pet gradova ne bi nijednog štita! Nijednog kralja za četrdeset tisuća u Izraelu!
9 Srce moje kuca za vođe izraelske, za narod što dragovoljno u boj kreće!
Blagoslivljajte VJEČNOG! 10 Vi koji na bijelim jašete magaricama,
na sagovima sjedeći, i vi koji hodite putovima, pjevajte,
11 uz povike razdraganih pastira kod pojila. Neka se slave dobročinstva VJEČNOG
i vladavina njegova Izraelom! I narod VJEČNOG siđe na vrata.
12 Probudi se, Deboro, ustani! Ustani, pjesmu zapjevaj!
Hrabro! Ustani, Barače, vodi u roblje porobljivače svoje, sine Abinoamov!
13 Tad siđe na vrata Izrael, narod VJEČNOG pohrli junački.
14 Iz Efrajima potekoše u dolinu, za njima stiže među čete tvoje Benjamin.
Iz Makira stupaju glavari, iz Zebuluna oni što nose štap zapovjednički.
15 Knezovi Jisakarovi s Deborom bjehu, a Naftali pođe s Barakom,
pohrli da ga stigne u dolini. Kod Rubenovih potoka
dugo se savjetuju. 16 Zašto si ostao u torovima
da slušaš sred stada svirku frule? Kod Rubenovih potoka
dugo se savjetuju. 17 Gilead osta s onu stranu Jordana.
A zašto je Dan na stranim lađama? Zašto na obali mora Ašer sjedi,
mirno prebiva u svojim zaljevima? 18 Zebulun je narod što prkosi smrti
s Naftalijem, na visoravnima. 19 Došli su kraljevi, boj zametnuli,
boj bili kraljevi kanaanski, u Tanaku, na vodi megidskoj,
al' ni mrve srebra ne dobiše. 20 Sa nebeskih staza vojevahu,
vojevahu zvijezde prot' Siseri. 21 Sve otplavi potok Kišon,
potok Kišon pradavni. Gazi čvrsto, moja dušo!
22 Topot silan odjekuje: jure borci na konjima!
23 "Proklinjite Meroz," Anđeo će VJEČNOG,
"proklinjite žitelje njegove što VJEČNOM nisu u pomoć pritekli,
u pomoć VJEČNOG s junacima." 24 Blagoslovljena među ženama bila Jaela,
žena Hebera Kenijca, među ženama šatora nek' je slavljena!
25 On vode zaiska, mlijeka mu ona dade, u zdjelu dragocjenu nali mu povlake.
26 Rukom lijevom za klinom segnu, a desnom za čekićem kovačkim.
Udari Siseru, glavu mu razmrska, probode mu, razbi sljepoočicu.
27 Do nogu pade joj, sruši se, leže, do nogu pade joj, sruši se;
i gdje pade, mrtav osta. 28 Kroz prozor motri Siserina mati,
kroz prozor motri, na rešetku jãda: "Dugo mu se kola ne vraćaju:
što im je zapreg tako spor?" 29 Najmudrija zbori joj dvorkinja,

sebi samoj ona odgovara: 30 "Plijen su našli pa ga dijele:
po djevojku na ratnika, po djevojku i po dvije,
halju-dvije za Siseru, vezen rubac za moj vrat!"
31 Tako neka ginu, VJEČNI, svi neprijatelji tvoji!
A oni koji te ljube nek budu kao sunce
kada se diže u svojem sjaju!

I zemlja bijaše mirna četrdeset godina.

Minha

Kriat Tora (Paraša Jitro)

Šemot 18,1-12

(poglavlje 18)

Vajišma Jitro hohen Midjan hoten Moše et kol-ašer asa Elohim le-Moše ule-Jisra'el amo ki-hoci HAŠEM et-Jisra'el miMicrajim.

1 A Jitro, midjanski svećenik, tast Mošeov, ču sve što učini B-g Mošeu i svemu izraelskom narodu i kako VJEČNI izbavi Izraelce iz Egipta. 2 Tada tast Mošeov Jitro povede Ciporu, Mošeovu ženu - koju Moše bijaše otpustio - 3 i oba njezina sina. Jednomu je bilo ime Geršon, a to će reći: "Bijah došljak u tuđoj zemlji." 4 Drugi se zvao Eliezer, to jest: "B-g oca moga bio mi je u pomoći i spasio me od faraonova mača." 5 Tako Mošeov tast Jitro povede k Mošeu u pustinju, gdje se Moše bio utaborio na B-žjem brdu, njegove sinove i njegovu ženu. 6 Poruči on Mošeu: "Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k tebi s tvojom ženom i s oba njezina sina." 7 Izađe Moše u susret svome tastu; duboko mu se nakloni i zagrli ga. Pošto su se upitali za zdravlje, uđu pod šator. 8 Moše je onda pripovijedao svome tastu o svemu što je VJEČNI učinio faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca; o svim nezgodama što su ih snašle na putu, ali ih je VJEČNI od njih izbavio. 9 Jitro se radovao svemu dobru koje je VJEČNI učinio Izraelcima i što ih je oslobodio od egipatskih šaka. 10 "Neka je hvaljen VJEČNI koji vas je izbavio od egipatskih šaka i od šaka faraonovih", reče Jitro. 11 "Sada znam da je VJEČNI veći od svih bogova jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad su s njim okrutno postupali." 12 Zatim Jitro, Mošeov tast, prinese B-gu žrtvu paljenicu i prinos. Uto dođe Aron i sve izraelske starješine da s Mošeov tastom blaguju gozbu pred B-gom.

adaptirano iz više hrvatskih prijevoda